ॐ

श्री महिम्नःस्तोत्रम् ।

(कश्मीरी भाषा में अर्थ तथा हिन्दी में पदार्थ)

रचतक जीयालाल सराफ

प्रकाशकः श्री भवानी मण्डली हारीपर्वत श्रीनगर

संवत् २०१२ जिल्द १०००

मूल्य १ रुपया

आरती

ॐ शंकरः भव भय हरः भोजतम च म्यानि जारी ।
दुःख त संकट ही त्रिपुर हरः दूर करतम म्य सारी ॥
छुख च अजर छुख च अमर–छुख च सच्चिदानन्द गण ।
सारिसूय त्रिभवनस च पूरित–व्यापक च त्रिन भवनन
त्रि नेत्र धारवूनि शंकरः–चूय छुख त्रिशूल धारी
दुःख त संकट ही त्रिपुरहरः दूर करतम म्य सारी ॥ २ ॥
त्रिन भवनन हुन्द च स्वामी- ब्रह्मादिक चि आदीन
चोनूय कराण स्मृन तीम-रातस दुहस चिय लीन ।
च्यानि सेवाय मंज रोजान–तीम कलः धारि धारी
दुःख त संकट० ॥ ३ ॥
च्यानि आज्ञाय कीन छु सपदान-सारि जगतुक विवहार
जगतकि पैदः करनुक पालनुक–माटे ह्यतोमुत चि भार ।
च्यानि मायायि कीन छि ब्रह्माण्ड फलिमुत चोपारी
दुःख त संकट० । ४ ॥
भक्ती ध्यान युस छु प्रावान रथि जन्मा सु खागान
तमन्दि भापत हून्ज भनिथूय तस च भवमरः तारान ।
छुख कगान दोर संसारः भय तस च कासान खारी
दुःख त संकट० ॥ ५ ॥
युस चोनूय महिमा गिव्य लोल सान रात्रो दिन
तस छुख सूति सूति रोजान छुयन तसानिंश किन्ह चि भिन्न
तसन्दि भापत च हौ शंकरः छुख भनान हितकारी
दुःख त संकट० । ६ ॥
पुष्पदन्त ओस दास चोनूय सेवाय मंज चि रोजान
च्यानि शाप मनषु लोकम मञ्ज पिव पथर तस पनुन पान
गुण लीला गिव तमि च्यानि रातदिन करून जारी
दुःख त संकट० ॥ ७ ॥
नाव थुवुन अथ गुण लीलायि-च्यानि महिम्नःपार
गुण गिव्य गिव्य रातस दुहुन शंकरः चि आननय आर
मृति लोक ह्युर खोरथन कास्यस शापच भेमारी
दुःख त संकट० ॥ ८ ॥
यिम गिवान गुण च्यानि शंकरः यिम परान महिम्नःपार
कासान छुख भय तीमनूय छुख दिवान भवसरः तार ।
भक्तिन छुख छनान चूय ह्युरो भवसरः खारि खारी
दुःख त संकट० ॥ ९ ॥

कर्पूर गौरं करुणावतारं संसारसारं भुजगेन्द्र हारम् ।
सदा रमन्तं हृदयार बिन्दे भवं भवानी सहितं नमामि ॥

काफोर रंग सफेद दयायि हुन्द युस अवतार
संसारुक सार वासुक हटि यस छु हार
हृदय कमलन मञ्ज युस फेरवुन मारं मार
भवानी सहित तस शिवस म्योन नमस्कार

त्वत्पादपद्म संपरक मात्र संभोग संगिनम् ।
गले पाद्यकथा नाथ मामस्वेषमप्रवेशय ॥

च्यानिन पाद्य कमलन हन्दि मिलापकि भोगकि संग सुस कीवलम्य थावतम ।
शङ्करःलोलूच रज हटि म्यकरतम पननिस द्वारस मञ्ज म्य चान्तम ॥

मूढोस्मि दुःख कलितोस्मि जरादि दोषैः
भीतोस्मि शक्तिरहितोस्मि तवाश्रितोस्मि ।
शम्भो तथा कलयशीघ्रमुपैमि येन
सर्वोत्तमाद्धुरमुपोज्झित दुःख मार्ग ॥

मूढ छुस त दुखवुय सूतिन बरिथ छुस, बुजरकि दूषि किज ब खोफ़ज़दह छुस
सामर्थ रोस छुस भ निर्बल त केवल, आसरस चानिस थफ करिथ छुस।
ही शम्भो बनाव म्य जल त्युथ युथ प्रावै, सारिवुय खोतह परम उत्तम बोर
त्राविथ छुनह ब दुःख मार्ग सारी, रोजहा ब चाने समाधि लोर ॥

ओं नमः शिवाय।

आधीनामगधं दिव्यं व्याधीनां मूलकृन्तनम्
उपद्रावाणां दलनं महादेवमुपास्महे ॥१॥

आधीनाम्	आधियों का	उपद्रुवानाम्	उपद्रुवों का
अगधं	औषधि	दलनं	संहार करने वाला
दिव्यं	अलौकिक	महादेवम्	महादेव (शिवजी) को
व्याधीनाम्	व्याधियों का	उपास्महे	पूजा करता हूँ
मूल+कृन्तनम्	मूल+काटने वाला		

आधियन हुन्द युस औषधि छु आसवुन
व्याधियन हुन्द युस मूल गालान
कठिजिण उपद्रवन द्रोत युस छु वायान्
तस महादेवस करः सु पूजा।

آدھین ہندس یس اوشدھی چھوہ آسوُن ویادھین ہندس یس مُول گالان
کٹھنین اوپدرون یس درُوت چھو وایان تس مہادیوس کرہ = پوزا

अहं पापी पाप क्षपण निपुणाः शंकर भवान्
अहं भीतो भीता भय वितरणे ते व्यसनिता
अहं दीनो दीनोद्धरण विधि सज्जस्त्वमितरत्
न जानेहं वक्तुं कुरु सकल शौचे मयि कृपाम् ॥२॥

अहं	मैं	अहं	मैं
पापी	पापी हूं	दीनो	दुःखी हूं
पाप	पापों को	दीनः	दुःखी के
क्षपण	दूर करने पर	उद्धरण	उद्धार करने के
निपुणाः	विद्वान हैं	विधि	तरीकों पर
शंकर	हे सुख करने वाले	सज्जः	तयार हैं
भवान्	आप	त्वं	आप
अहं	मैं	इतरत्	और
भीतो	डरा हूं	न	नहीं
भीता	डरे हुये को	जानेहं	मैं जानता हूं
ऽभय	अभय	वक्तुं	कहने को
वितरणे	देने पर	कुरु	करो
ते	आप को	सकल	सब लोगों के
व्यसनिता	शौक़ है	शौचे	दया के काबिल
		मयि	मुझ पर
		कृपाम्	दया

ही शंकर छुस भ पापी आसवुन, चूय पापन छुख नाश करान।
खूचमुत छुस भ भिइ खोफ़ छुम म्य बासान, चूय अभय दिवान चूय भय कासान।
छुस भ दीन भिइ आरत्येन हुन्द ओरूत, आरूत्यन भवसर चूय तारान्।
करदया म्यि बुद्धिहीनस प्यठ च पानै, अमिखोत ज्याद छुस न क्यंह भ जानान॥

ہی شنکر چھس بہ پاپی آسون چھی پاپن چھکھ [illegible] کران
خوچمت چھس بہ بیی خوف چھم ہرسان چھی ابھے دیوان چھی بھے کاسان
چھس بہ دین بیہ عارتن ہند عاوت عارتن بوہ سر چھی چھ تاران
کردیا میہ بدھی ہینس [illegible] ادہ خوت زیادہ چھس نہ کینہہ بہ زانان

जनस्त्वद्पादाब्ज श्रवण मनन ध्यान निपुणाः
स्वयं ते विस्तीर्णा न खलु करुणा तेषु करणा।
भवे लीने दीने मयि मनन हीने न करुणा
कथं नाथ ख्यातस्त्वमसि करुणा सागर इति ॥३॥

जनः	भक्त लोग	भवे	संसार में
त्वत्	आप के	लीने	डुबे हुये
पादाब्ज	चरण कमल पर	दीने	अनाथ
श्रवण	सुननी स्तीर्ण	मयि	मुझ पर
मनन	मननःस्तीर्णा	मनन हीने	बे सोच को
ध्यान	निदिध्यासन पर	न	नहीं करोगे
निपुणाः	ततपर है	करुणा	दया जब
स्वयं	खुद ही	कथं	किस तरह
ते	वह	नाथ	हे स्वामी
विस्तीर्णा	संसार से पार हुये हैं	ख्यातः	मशहूर
न+खलु	नहीं निश्चय से	त्वं+असि	तुम होगे
करुणा	दया	करुणा	दया का
तेषु	उन पर	सागर	समन्दर
करणा	करने के काबिल	इति	इस तरह

ही शंकर चानि चरण कमलुक युस, करि श्रवण मनन ब्यइ निदि ध्यासन।
तरि पानै सु भवसरह हाजत तस, चानिन कटाक्षण हुन्द कति रोजन।
संसारस मञ्ज फटिमतिस म्यि दुखियस, विचार रुस्तीस त म्यि अनाथस।
यलि करख न दया म्यि मूढभाव सोस्तिस, नाव चोन दयासागर वन ब कस।
कति सपदि नाव चोन मशहूर जगतस, शंकर तारान छु भवसागरस॥

[illegible]

ॐ महिम्नः पारं ते परमविदुषो यद्य सदृशी
स्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तदवसन्नास्त्वयि गिरः
अथावाच्यः सर्वः स्वमतिपरिनामावधि गृणन्
ममाप्येष स्तोत्रे हर निरपवादः परिकरः ॥४॥

महिम्नः	महिमा को	अथ	इस से
पारं ते	आप के अंत को	ऽवाच्यः	अनिन्दय
परम	बिलकुल	सर्वः	सब
ऽविदुषो	न जानने वाले की	स्वमति	अपने बुद्धि के
यदि	अगर	परिनाम	ताकत
ऽसदृशी	टुट फुट	ऽवधि	हद तक
स्तुति	तुता	गृणन्	गाने वाला
ब्रह्मादीनां	ब्रह्मादिकों का	ममापि	मुझको
अपि	भी	एष	यह
तद्	उस महिमा	स्तोत्रे	तुता
अवसन्नाम्	न पुहंचने वाले	हर	हे शंकर
त्वयि	आप के	निरपवादः	अनिन्द्य है
गिरः	वानियां	परिकरः	उद्योग

ही शंकरह चानि महिमुहुक अन्त युस न, आसि जानान करि चानी तोता
योदवय सो तोता टुट फूट छि आसवुन, क्यँह ति छुनह तैजुबाह त बड कांह कथा
ब्रह्मादिकन हुञ ग्यवमूच वाणी, छनह वातान तोर यति सु महिमा
अमि कारण किञ बुज हुन्दि ताकत, युस यवि महिमा छनह तस निन्दा।
म्यति कुर उद्योग उन्य ग्यवह म चानी गुण, अपवादु रोस्तु बनि इ म्यानी तोता।

ہی شنکرہ چانی مہمک انت یُس نہ آسی زانان کری چانی توتا
یدوئے سو توتا ٹوٹ پھوٹ چھی آسون کیہہ تی تعجب تہ بڈ کاہہ کتھا
برہمادکن ہنز گیپچ وانی! چھنہ وانان تور یتی سو مہما
امہ کارن کِن بوز ہندی طاقتہ یُس گیوی مہا چھنہ تس نِندا
مِتی کُر اُدیوگ اُونہ گیوہ میانی گُن اپواد روستُ بنیئ میانی توتا

अतीतः पन्थानं तव स महिमा वाङ्मनसयो-
रतद्व्यावृत्त्यायं चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि।
स कस्य स्तोतव्यः कतिविधगुणः कस्य विषयः
पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः ॥५॥

अतीतः	दुर है	स	वह महिमा
पन्थानं	रास्ते से	कस्य	किस को
तव	आप का	स्तोतव्यः	तुता करने के काबिल
स	वह	गुणः कतिविध	कैसे गुण वाला है
महिमा	ऐश्वर्य	कस्य	किस का
वाङ	वानी	विषयः	ज्ञान में आया है
मनसयो	मन के	पदेतु	सुरूप पर
अतद्	देहादिक के	अर्वाचीने	स्वाकार
व्यावृत्त्या	मिथ्या करने से	पतति	पोछेगा
यं	जिस महिमा को	न मनः	नही मन
चकितं	डर कर	कस्य	किस की
अभिधत्ते	कहते हैं	न	न
श्रुतिरपि	वेद भी	वचः	वाणी

वाणी त मनह निश दूर छु चोन महिमा, खूचि २ वीद यथ दिन रात ग्यवान्।
अज़तान कमि चान चान गुणलीला, किथि हिह त केत्याह गुण चे आसान।
अदह कुस करि चानि स्वरूपुक गुण वर्णन, वाणी त मन ति छुनह तोर वातान॥

وانی تہ منہ نشہ دور چھوں چونہ مہما خوچی خوچی ویدیتھ دن رات گیوان
ازتان کمی تان چیانی گُن لیلا کتھہ ہی تہ کیتیاہ گُن چہ آسان
اوہ کس کرہ چانی سروپُک گُن ورنن وانی تہ من تہ چھونہ تور واتان

मधुस्फीता वाचः परमममृतं निर्मितवत –
स्तव ब्रह्मन् किं वागपि सुरगुरोर्विस्मयपदम् ।
मम त्वेतां वाणीं गुणकथनपुण्येन भवतः
पुनामीत्यर्थेऽस्मिन्पुरमथन बुद्धिर्व्यवसिता ॥ ६ ॥

मधुस्फीता	शहद से मीठे	ममत्व	मेरी (अपनी)
वाचः	श्रुतियों को	तां	इस
परमं अमृतं	अमृतात्मक	वाणीं	वाणी को
निर्मितवतः	बनाने वाला	गुणकथन	गुण गाने के
तव	आप के	पुण्येन	पुण्य से
ब्रह्मन्	हे पूर्णात्मक	भवतः	आप के
किं	किया	पुनाम्	शुद्ध करोंगा
वागपि	वाणी भी	इति	ऐसे
सुरगुरोः	ब्रह्मा जी की	अर्थेऽस्मिन्	प्रयोजन इस
विस्मय पदम्	अचम्भे की जगह है	पुरमथने	हे त्रिगुणात्मन
		बुद्धिः	बुद्धि
		व्यवसिता	दृढ निश्चय वालीहै

मांछि खोतह मुधुर अमृत रूपी श्रुति , ब्रह्मा जी सुञ्ज योसह छे वाणी ।
ही पूरण आतमक यलि न वाति सोति तोत, अदह कोत वातितोत इ म्यिञ अस्तुति
छुस व चाञ गुण ग्यावित्थ शुद्ध करान वाणी , अमि प्रयोजन बुद्ध दृढ छि म्यिाञ ॥

तवैश्वर्यं यत्तज्जगदुदयरक्षाप्रलय कृत्
त्रयीवस्तु व्यस्तं तिसृषु गुणभिन्नासु तनुषु।
अभव्यानामस्मिन्वरद रमणीयामरमणीं
विहन्तुँ व्याक्रोशीं विदधत इहैके जडधियः ॥७॥

तवैश्वर्यं	आपका महिमा	अभव्यानां	संसारिकों को
यत्तद्	अनिर्वाच्य	अस्मिन्	इस महिमा पर
जगद् + उदय	जगत की उतपति	वरद	हे वर देने वाले
रक्षा प्रलय	स्थिती और नाश	रमणीयां	अर्थ वादों से
कृत	करने वाला	अरमणीं	दुख प्रापक
त्रयी वस्तु	तीन वेदों से साध्य	विहन्तुँ	नष्ट करने के वास्ते
व्यस्तं	बांटा हुवा	व्याक्रोशीं	मंद भेदों के भकवास
तिसृषु	तीन	विदधत	करते हैं
गुण भिन्नासु	गुणों से भेद वाले	इहैक	इस संसार में कई
तनुषु	शरीरों में	जडधियः	अनात्म वादी

ही इच्छा पूर्ण त्रेन वीदन मंज, होवमुत स्वरूप चोन त्रिगुणात्मक।
जगतूच सृष्टि ब्यइ स्थिति संहार, त्रन शरीरन मञ्ज दारवुन छुक।
युस चोन महिमा अनिर्वाची आसुवुन, क्यँह अनात्मवादी युस न जानान।
मूर्खन खोश इवान तलहकनि दुख दिवान, महिमा चोन गालनह बापत तिम बहस करान।

ہی یچھا پورن ترن ویدن منز ، ہوومُت سروپ چون ترگنٔ اتمک
جگتچ سرشٹی بیہ تھتی سمہار ، ترن شریرن منز دارِدن چھک
یُس چون مہما انرواچی آسِتون ، کیٛہہ اناتمہ وادی یُس نہ زانان
مورکھن خوش ایوان تلہکنی دوکھ دیوان ، مہما چون گالنہ باپت تِم بحث کران

किमीहः किंकायः स खलु किमुपायस्त्रिभुवनं
किमाधारो धाता सृजति किमुपादानमिति च
अतर्क्यैश्वर्ये त्वय्यनवसुरदुःस्थो हतधियः
कुतर्कोऽयं कांश्चिन्मुखरयति मोहाय जगताम् ॥८॥

किमीहः	कैसी कृपा वाला	अतर्क्यै	बे सोंच
किं कायः	कैसा शरीर वाला	ऐश्वर्ये	महिमा वाले
स + खलु		त्वय्य	आप पर
किं + उपायः	कैसे युक्ती वाला	ऽनवसुरदुःस्थो	संशय युक्त
त्रिभुवनं	त्रैलोकी को	हतधियः	मोंह से मारी अकल वाला
किमाधारो	किस आधार वाला	कुतः को	अनात्म विचार वाला
धाता	ब्रह्मा जी	यं	ऐसा
सृजति	पैदायश करता है	कांश्चिन्	कईयों को
किम्	क्या	मुखरयति	भकवास करते है
उपादानम्	मसाला वाला	मोहाय	मोह करने वास्ते
इति + च	ऐसे ऐसे ही	जगताम्	जगत को

ही ईश्वरह चानि ईश्वरी प्यठ छुय, कैंचन मतह वादियन शक सपदान।
क्युथ शरीर या कोसुह हिश हरकत, कुस उपाय कुस मसालह छुख लगावान।
यमि सूति ब्रह्मा त्रिभवनस सारिसूय, उपदावान छुय इ छिय तिम वनान्।
तिम कोतर्क करि २ सरिसूय जगतस, मूह वडनह बापत छिय बकवास करान।

ہی ایشرہ چھانی ایشوری پیٹھ چھوی ، کینچن متہ وادین تنگ سپدان
کیوتھ شریر یا کوسہ ہش حرکت ، کُس اُپاے کُس مصالحہ چھک لگاوان
یمہ سیت برہما تربھونس سارسی ، اُپداوان چھوی یی چھی تم وَنان
تم کوترک کری کری سارسی جگتس ، مُوہ وڈنہ باپت چھی بکواس کران

अजन्मानो लोकाः किमवयववन्तोपि जगता-
मधिष्ठातारं किं भवविधिरनादृत्य भवति।
अनीशो वा कुर्याद्भुवनजनने कः परिकरो
यतो मन्दास्त्वां प्रत्यमरवर संशेरत इमे ॥९॥

अजन्मानो	पैदा न होने वाला	अनीशो	ईश्वर के बिन।
लोकाः	चौदा भवन	वा	या
किं	किया है	कुर्याद्	कोन करेगा
अवयववन्तो	स्थूल आकार वाले	भुवन	भवनों के
ऽपि	भी	जनने	पैदाइश पर
जगतां	लोकों की	कः	कौन है
अधिष्ठातारं	ईश्वर को	परिकरो	सामग्री
किं	किये	यतो	क्योंकि
भवविधिः	उत्पति	मन्दाः	देहाध्यासी
अनादृत्य	न मान कर	त्वां + प्रति	आप के महिमापर
भवति	होगी	अमरवर	चिदानन्द सुरूप
		संशेरत	शक करते हैं
		इमे	यह

क्येंह वनान जन्मह रोस आसवुन छु त्रिभुवन, क्येंह वनान थूलह रूप पैदह कति गछान। क्येंह वनान जगत छुय कर्ता रोस्तुय, उत्पति किथह पाठ्य अथ छि सपदान। क्येंह वनान ईश्वर योद आसि मानोन, कमि सामानह सुति छु उपदावान। ही शम्भो इथय पाठ्य दीह अध्यासी, चानिस महिमाहस प्यठ छि शक करान।

کینہہ ونان جنمہ روس آسہ وُن چھ ترِبھون کینہہ ونان تھول رُوپ پیدہ کتی گژھان
کینہہ ونان جگت چھُی کرتا روستُی اُتپتی کیتھہ پاٹھہ اتھ چھی سپدان
کینہہ ونان ایشر یُد آسی مانون کمی سامانہ سیتؠ چھُو اوپداوان
ہی شمبھو یتھے پاٹھی دیہہ ادھیاسی چانِس مہماہس پیٹھ چھی شک کران

त्रयी सांख्यं योगः पशुपतिमतं वैष्णवमिति
प्रभिन्ने प्रस्थाने परमिदमदः पथ्यमिति च ।
रुचीनां वैचित्र्यादृजुकुटिलनानापथजुषां
नृणामेको गम्यस्त्वमसि पयसामर्णव इव ॥ १० ॥

त्रयी	वेद	रुचीनां	श्रदाओं के
सांख्यं	विचार	वैचित्र्याद्	नाना प्रकार
योगः	यम नियम आदि	ऋजु	सीदा
पशुपति	शिव उपासना	कुटिल	टेडा
मतं	मत	नाना पथ	बहुत रास्तों पर
वैष्णवम्	विष्णुभक्ति	जुषां	चलने वाले
इति	ऐसे	नृणाम्	मनुषों को
प्रभिन्ने	अनेक प्रकार	एको	एक ही
प्रस्थाने	रास्तों पर	गम्यः	पाने के काबील
परम् + इदं	अच्छा यह है	त्वं असि	आप ही हैं
अदः पथ्यम्	साधु वही है	पयसाम्	पानीयों को
इति च	इसी तरह	अर्णव इव	समन्दर जैसा

क्येंह मत वनान वेदन उन्मुत धर्म, क्येंह वनान बिचार क्येंह योग साधान ।
क्येंह शिव नाथ सुँज्ञ भक्ति क्येंह वनान, नारायणह सुँज्ञ भक्ति सीवा ।
इथय पाठ्य ब्योन २ वति प्यठ पकि २, पनुनि २ शौक तिम जान छि जानान ।
स्यजि वति या उल्टह वति प्यठ पकि २, चुय छुव प्रावणी तिम छि प्रावान ।
इथह पाठ्य सारिय नदी नालह ब्योन २, आखिरस समन्दरस मंज छि वातान ॥

کینہہ مت ونان ویدن اُنمت دھرم کینہہ ونان وِچار کینہہ یوگ سادھنا
کینہہ شِو ناتھہ سُنز بھکتی کینہہ ونان نارائینہ سُنز بھکتی سیوا
ییتھے پاٹھی بیون بیون وتی پیٹھ پکی پکی پننی پننی شوق تِم جان چھی زانان
سیزی وتی یا اُلٹہ وتی پیٹھ پکی پکی! چھی چھو ... تِم چھی پراوان
ییتھہ پاٹھی ساری ندی نالہ بیون بیون آخرس سمندرس منز چھی واتان

महोक्षः खट्वाङ्गं परशुरजिनं भस्म फणिनः
कपालं चेतीयत्तव वरद तन्त्रोपकरणम्।
सुरास्तां तामृद्धिं विदधति भवद्भ्रूप्रणिहितां
नहि स्वात्मारामं विषयमृगतृष्णा भ्रमयति॥११॥

महोक्षः	बुढा बैल	सुराः	ब्रह्मादि
खट्वाङ्गं	मुसल[चारपाइ खुर]	तां तां	उस उस
परशुः	तबर	ऋद्धिं	ऐश्वर्य को
अजिनं	मृग खाल	विदधति	दिया हुवा
भस्म	चिता भस्म	भवद्	आप के
फणिनः	सांप	भ्रूप्रणिहितां	भूवें से पाई हुइ
कपालं	नृकरोटी[कलखपर]	नहि	नही
चेती	भी ऐसी	स्वात्मारामं	सच्चिदानन्द
यत् + तव	इतना ही है	विषय	विषय भास रूप
	आप का	मृगतृष्णा	भ्रम
वरद	वर देने वाला	भ्रमयति	सत्यत्व वादी करती है
तन्त्रः	काम की		
उपकरणम्	सामग्री		

ही वरदायक दान्द मुहुल तबर भस्म, मृग खाल कलह खपर सरूफ चे आसान।
कामि बापत छय इ चेय सामग्री, योसह पानस सूति छय चे रोजान।
बुम्बह हरकच सूति ब्रह्मादिकन छुख, रंगह २ कुस्म २ ऐश्वरी दिवान।
सत चित् आनन्द छुख विषय मृग तृष्णा, सूति आसिथ छय न भ्रमरावान्॥

ہی وردایک داند مُہُل تبر بسم مرگ کھال کلہ کھپر سرُف چہ آسان
کامی باپتھ چھی یہ چی سامگری یوسہ پانس ستی چھے چہ روزان
بُمبہ ہرکچ ستی برہمادکن چھکھ رنگہ رنگہ قسم قسم ایشوری دیوان
ست چت آنند چھکھ وشیہ مرگ ترشنا ستی آستھ چھے نہ بمراوان

ध्रुवं कश्चित् सर्वं सकलमपरस्तु ध्रुवमिदं
परो ध्रौव्याध्रौव्ये जगति गदति व्यस्तविषये।
समस्तेऽप्येतस्मिन् पुरमथन तैर्विस्मित इव
स्तुवन्जीह्रेमि त्वां न खलु ननु धृष्टा मुखरता ॥१२॥

ध्रुवं	सत्य है	समस्तेप्ये	सब भी
कश्चित	कुछ लोक	ऐतास्मन्	इस
सर्वं	सब जगत	पुरमथन	हे त्रिगुण मल हारक
सकलं	सब जगत	तैः	उनके मतों से
अपरस्तु	और वेदान्त	विस्मित	हैरान हुए
ऽध्रुवम्	मिथ्या ही है	इव	जैसे
इदं	यह नाम रूप	स्तवन	तुती करता हुवा
परो	अन्य युक्ति	जीहमि	लज्जित होता है
ध्रौव्य	सत्य असत्य	त्वां	आप को
अध्रौव्य	विषय वाले	न+खलु	क्या नही करताहै
जगति	संसार पर	ननु	जरूर
गदति	कहते हैं	धृष्टा	निर्लज्जित
व्यस्त	नमोद् प्रत्यच	मुखरता	भक्ति रस की कहानियों
विषये	पदार्थ वाले		

क्येंह वनान सत क्येंह वनान असत यथ जगतस, क्येंह वनान अनिर्वाची छुय ई आसुवन। नाना प्रकारह मतह वादियन हुन्दि किन, ही शिवह हैराण छुस ब सपदान। चानि भक्ति हुन्दि जोरह निर्लज्जित बनिथ, बकवासि ह्युह छुस तुता चाज करान।

کیتھہ ونان ست کینہہ ونان اَست ... ازواچی چھُے یہ آسوان
نانا پرکارہ متہ وادین ہندی کن ہی شیوہ حیران چھس بہ سپدان
چانی بھکتی ہندی زورہ ... تُتا چاج کران

तवैश्वर्यं यत्नाद्यदुपरि विरिञ्चो हरिरधः
परिच्छेत्तुं यातावनलमनलस्कन्द वपुषः ।
ततो भक्तिश्रद्धाभरगुरु गृणद्भ्यां गिरिशयत्
स्वयँ तस्थे ताभ्यां तव किमनुवृत्तिर्न फलति ।१३।

तवैश्वर्यं	आप की महिमा	ततो	फिर
यत्नाद्	यतन से	भक्ति	पुज्यो पर राग
यत्	जो	श्रद्धा	गुरु वेदान्त वाक्यों पर श्रदा
उपरि	उपर की तरफ		
विरिंचो	ब्रह्मा जी	भरगुरु	बहुत गौरव से
हरि	विष्णु	गृणाद्भ्यां	तुता करने वालों को
अधः	नीचे की तरफ	गिरिश	हे कैलास पर रहने वाले
परिच्छेत्तुं	मापने के लिए	यत्	जो
यातौ	गई हुई	स्वयं	खुद ही
अनलं	कामयाब न हुये	तस्थे	अपरोक्त हुवा था
अनलःकन्दः	ज्योतिर्मय (जयते लिङ्ग)	ताभ्यां	उनको
		तव किं	आपकी क्या
वपुषः	सुरूप को	अनुवृत्तिः	सेवा
		न	नही
		फलति	फल देती है

चोन ज्योति स्वरूप हरि किञ ब्रह्मा, चोनि किञ विष्णो मेनुनि द्राय ।
दोशवय थकि स्यठाह अन्द लोबुख न चोनुप, दोशवय छारिय तिम वापस द्राय ।
तमि पतह श्रद्धा भक्ति किञ तिमव चेय, ही कैलास वासी करहय तोता ।
पानय सन्मुख द्युत थक दर्शन, चानि सीवाइ हुन्द फल ई नेरान ॥

چون جیوتی سروپ ہری کن برہما ۔ تُمی کن وِشنو مینی درایہ
دوشوے تھکی سیٹھاہ اند لوکھ چُھنوی ۔ دوشوے چھری یم واپس درایہ
تمی پتہ شردا بھکتی کن تمو چھیوُ ۔ ہے کیلاس واسی کرہے توتا
پانے سمکھ دیو تھک درشن ۔ چانی سیوای ہند پھل ہیی تیران

अयत्नादासाद्य त्रिभुवनमवैरिव्यतिकरं
दशास्यो यद्बाहूनभृत रणकण्डूपरवशान् ।
शिरःपद्मश्रेणीरचितचरणाम्भोरुहबलेः
स्थिरायास्त्वद्भक्तेस्त्रिपुरहर विस्फूर्जितमिदम् १४

अयत्नाद्	बिना कोशिष	शिरः	सिर रुपी
आसाद्य	पा कर	पद्म	कमल
त्रिभुवनं	त्रिलोकी को	श्रेणी	कतार से
अवैरि)	शुत्र के भय	रचित	किइ हुइ
व्यतिकरं)	रहित	चरण	चरण
दशास्यो	रावणासुर	अम्बुरुह	कमल के
यद् बाहू-	जो बुजावों को	बलेः	पुजा वाले
नभृत	धारन लगा	स्थिराः याः	मजबूत हुइ
रणकण्डू	युद्ध पर	त्वद्भक्तेः	आपकी भक्ति का
परवशान्	परिश्रम वाले	त्रिपुरहर	त्रिगुणातीत
		विस्फूर्जितं	फल है
		इदं	यह

ही त्रिपुर हर रावणन युस यत्नह रोस्तुय, युद्ध बापत बोज दारिन शत्रु गालिन ।
शत्रव रोस्तुय जगतस ओस फेरवुन, सारिय त्रिभुवनुक युस राज प्रोवुन ।
ओस तस सु महिमा पननि भक्ति हुन्द, कलह चटि २ ओस माल बनावान ।
सोय पनुनि कलह माल चानेन पंपोशि पादन, प्यठ ओस पूजाइ तिम चे लागान।

ہا ترپُر ہرہ راوݨن یُس یتنہ روٚستُوی یُدہ باپت بوزہ داران شتُر گالان
شترو روستُوی جگتس اوس پھیروُن ساری ترِبھونک راج یُس پراوُن
اوس تس سُہ مہما پننہ بھکتی ہُند کلہ چٹی چٹی اوس مالہ بناوان
سوی پنُن کلہ مال چانین پمپوشہ پادن پیٹھ اوس پوُزائی تمہ چہ لاگان

अमुष्य त्वत्सेवासमधिगतसारं भुजवनं
बलात्कैलासेपि त्वदधिवसतौ विक्रमयतः।
अलभ्या पातालेऽप्यलसचलितांगुष्ठशिरसि
प्रतिष्ठा त्वय्यासीद्ध्रुवमुपचितो मुह्यति खलः १५

अमुष्य	उस रावण को	अलभ्या	पाने के नाकाबिल
त्वत्सेवा	आपकी सेवा से	पाताले	पाताल में
सम् अधिगत	पाई हुई	अपि	भी
सारं	ताकत वाले	अलस चलित	आलस से दबाई हुई
भुजवनं	बुज जंगल को	अङ्गुष्ट शिरसि	अंगुठे के नोक से
बलात्	जोर से	प्रतिष्ठा	रहने की जगह
कैलासे अपि	कैलास पर्वत भी	त्वय्य	आप पर
त्वत्	आप के	आसीद्	था
अधिवसतौ	निवास्थान	ध्रुवम्	निश्चय करके
विक्रमयतः	पूर्ण पौरष चलाने वाले	उपचितो	एश्वर्य वाला
		मुह्यति	मोह को पाता है
		खलः	दुष्ट [नष्ट बुद्धि वाला]

ही शंकर तमि रावणन चाने, सीवाइ किज बोज़ त बल प्रोवुन।
तमि बलहके मदह चानिस निवासस, कैलासह पर्वतस यालि अरह ह्योतुन करुन।
त्वलि आलुछि पाठ्य पननि न्योठह के, नोखह सूति युथुय पृथ्वी दबावथन।
अदह तस तिथिस रावनस पातालस, मञ्ज ठहरनस कांह जाय न क्यँह लबन।

यदृद्धिं सुत्राम्णो वरद परमोच्चैरपि सतीम्
अधश्चक्रे बाणः परिजनविधेयत्रिभुवनः ।
न तच्चित्रं तस्मिन् वरिवसितरि त्वच्चरणयो-
र्नकस्याप्युन्नत्यै भवति शिरसस्त्वय्यवनतिः ॥ १६ ॥

यत्	जो	न	नहीं
ऋद्धिं	संपदा	तत्	वह
सुत्राम्णो	इन्द्र की	चित्रं	अचम्भा है
वरद	ही वर देने वाले	तस्मिन्	उस पर
परम उच्चैः	बहुत उंचे	वरिवसितरि	सेवा करने वाल
अपि	भी	त्वत्	आप के
सतीम्	होने वाले	चरणयोः	चरणो की
अधः चक्रे	नीचे दबाई है	न	नहीं
बाणः	बाणा सुर ने	कस्य अपि	किस को भी
परिजन	नोकरों की	उन्नति	उन्नति के लिए
विधेय	मान हानी के रक्षक	भवति	होती है
त्रिभुवनः	त्रैलोकी वाले	शिरसः	सिर
		त्वय्य	तुम पर
		वनतिः	प्रणाम करता

ही वरद यमि बाणासुरन पनानि विभवह किन, इन्द्रह सञ्ज सम्पदा बान दबावुन ।
अदह तस चानि चरण सीवाइ हुन्द फल, त्रैलोकी पानस आदीन करून ।
छुनह तैजुब सयु प्रणाम चे शेरह किन, कस अकिस छुनह अदह उन्नति बनान ।

ہی وردیمی باناسُرن پننی وبھوہ کِن   اندرہ ستر سمپدا بون دباوان
ادہ تس چانی چرن سیوائے ہند پھل   ترلوکی پانس ماتحت کرن
چھونہ تعجب یس پرنام چھ شیرہ کن   کس اکس چھنہ ادہ اُنتی بنان

अकाण्ड ब्रह्माण्डक्षयचकितदेवा सुर कृपा
विधेयस्यासीद्यस्त्रिनयन विषं संहृतवतः ।
स कल्माषः कण्ठे तव न कुरुते न श्रियमहो
विकारोपि श्लाघ्यो भुवनभयभङ्ग व्यसनिनः ॥१७॥

अकाण्ड	बे मौका [अनियत समय पर]
ब्रह्माण्ड	त्रिलोकी के
क्षय	नाश होने पर
चकित	डरे हुये
देव	देव
असुर	असुर
कृपा	दया पर
विधेयस्य	लगे हुये
आसीत	था
यः	जो
त्रिनयन	हे तीन नेत्र वाले
विषं	जहर को
संहृतवत	पीने वाले

स	वह
कल्माषः	कालाई
कण्ठे	गले पर
तव न	आप के नही
कुरुते	करता है
न	नही
श्रियम्	शोभा को करता है
अहो !	अचम्बा है
विकारः	तबदीली
अपि	भी
श्लाघ्यो	फक्र होता है
भुवन	लोगों के
भयभङ्गः	भय दूर करने पर
व्यसनिनः	शौक वाले

ही त्रिलोचनह बेमोकह त्रैलोक नाशस प्यठ, राक्षस त दीव आसि खोचानी ।
योसह दया चे करथख छुनथख जहर चथ, तमि सूति अद बचेइ त्रैलोकी ।
सुख सियाही निशानह चानिस हटिस प्यठ, युस दिवान शूभा ब्यइ थ्यकनी ।
त्रैलोकीहुन्दिस खोफस नष्ट करनस प्यठ, छुख चुय शोकह सोस रोजानी ॥

[illegible]

असिद्धार्था नैव क्वचिदपि सदेवासुरनरे
निवर्तन्ते नित्यं जगति जयिनो यस्य विशिखाः ।
स पश्यन्नीश त्वामितरसुरसाधारणमभूत्
स्मरः स्मर्तव्यात्मा नहि वशिषु पथ्यः परिभवः । १८

असिद्धार्था	नाकामयाब	स पश्यन्	वह देखता हुवा
नैव	नहीं हो	ईष	हे ईश्वर
क्वचिद्	किसी से	त्वां	आपको
अपि	भी	इतर	सामान्य
स देव	देव सहित	सुर	देवताओं
असुर	असुर	साधारणम्	बराबर
नरेः	मनुष्यों पर	अभूत	हुवा था
निवर्तन्ते	वापस नहीं आते हैं	स्मरः	कामदेव
नित्यं	हर वक्त	स्मर्तव्यात्मा	सोंच के काबिल रुप वाला
जगति	संसार में	नहि	नहीं
जयिनो	जीत करने वाले	वशिषु	योगियों को
यस्य	जिस के	पथ्यः	अच्छा फल निकालता है
विशिखाः	तीर	परिभवः	अनादर

ही भगवानह युस कामदीवह सुन्द तीर, दीवन मनुष्यन राक्षसनन त्रावान ।
जगतस मंज सारिनुय युस जनान्, नाकाम गछ़ित युस न वापस इवान ।
आव चे निश भस्म गव तस कामदीवस, सामान्य दीव ह्युह ओसुय चेय वुछान
सुति सपद सोरनस लायक यूगियण करि, अनादर तस फल ह्थुय छु नेरान ॥

ہی بھگوانہ یُس کامدیوٕ سُند تیر دیوٕن مُنشن راکھسن نہ تراوان
جگتس منز سارنی یُس زینان ناکام گژھت یُس نہ واپس ایوان
آو چھ نش بھسم گو تس کامدیوس ساماَنی دیو ہیُو اوسی چھی وُچھان
سوٗتی سپد سُرنس لایق یوگین کرِ اناوَرس پھل تھیتو چھو نیران

महीं पादाघाताद्व्रजति सहसा संशयपदं
पदं विष्णोर्भ्राम्यद्भुजपरिघरुग्णग्रहगणम् ।
मुहुर्द्यौर्दौस्थ्यं यात्यनिभृतजटाताडिततटा
जगद्रक्षायै त्वं नटसि ननु वामैव विभुता ॥ १६ ॥

मही	भूलोक	अनिभृत	हर वखत
पादाघाताद	पैर के दबाव से	जटातडित तटा	दबाइ हुइ तरफ वाला
व्रजति	जाती है	जगत	जगत की
सहसा	अचानक	रक्षायै	रक्षा के लिये
संशय पदं	शक में	त्वं	आप
पदं विष्णु	अन्तरिक्ष भवनों को	नटसि	नाच कर
भ्राम्यद्जनः	हिलाइ हुइ भुज	ननु	निश्चय करके
परिघरुग्न	तोफों से इरद गिरद क्रिइ हुये	वामैव	नियमों से
		विभुता	ऐश्वरय होता है
ग्रहगणम	तारामंडल वाले		
महुः	बारं बार		
द्यौः	सुर लोक		
दौस्थं	चकर को		
याति	पाता है		

पृथ्वी चानेन पादन हुन्दि दबावह सूती अचानक शुकस मंज गछान
चानेन बोजन हुन्दि ह्योर कुन हिलवनह किञ तारामंडुल सोरुय चंचल सपदान
चाने जटा मुकुटह रगडि सूती बार बार सोरग चकरस छु वातान
भगवानह जगतुचि रक्षाइ बापत छुख नचान विभूता चाञ छिनह क्योंह जानान ॥

پرتھوی چانہ پادن ہندی دباوہ سیتی اچانک شکس منز گچھان
چانہ بوزن ہندی ہیر کن ہلاونہ کن تارامنڈل سوروی چنچل سپدان
چانے جٹا موکٹہ رگڑی سیتی بار بار سورگ چکرس چھو واتان
بھگوانہ جگتچ رچھیایہ باپتھ چھکھ نچان وبھوتا چانی چھنہ کہنہ زانان

वियद्व्यापी तारागणगुणितफेनोद्गमरुचिः
प्रवाहो वारां यः पृषतलघुदृष्टः शिरसि ते ।
जगद्द्वीपाकारं जलधिवलयं तेन कृतमि-
त्यनेनैवोन्नेयं धृतमहिम दिव्यं तव वपुः ॥ २० ॥

वियद्व्यापीः	आकाश में फैला हुवा	जगद्द्वीपा कारं	भूलोक जजीरे की शकल वाला
तारागण	तारा समुह	जलधि वलयं	समन्दरने घेरा हुवा
गुणित	जानने में आया हुवा	तेन	उस प्रवाहने
फेनो	कफ दरया के	कृतं .	किया है
उद्गमरुचिः	जमने की शुभा वाले	इति	ऐसे
प्रवाहो	फैलाव	अने नैव	इसी विधी से ही
वारां यः	पाणियों का जो	उन्नेयं	जानने के योग्य
पृषतलघु	बिन्द छेन्ट सा पतला	धृत महिम	हे माय प्रेरक
दृष्टः	नजर में आया हुवा	दिव्यं	अनिर्वाच्य
शिरसि ते	सिर पर आप के	तव	आप का
		वपुः	वास्तव रूप

आकाशस मंज फैल्योमुत तारामण्डल, दरियावस कफ ह्युह शोभा दिवान । पान्युक यूत फैलाव चानि शेरुहके अकिस बून्दस समान बोजनह इवान । सोय अख बून्द जगतह दीपह शकलि ब्यइ समन्दर, तथि अन्द २ कुर ह्युह घेरह करान । इथय पाठ्य जाननह बापत ही मायाधारी, वास्तव स्वरूप चोन अनिर्वाची छु आसान ॥

آکاشس منز پھیلومُت تارا منڈل دریاوس کفہ ہیو شوبھا دیوان
پانیک یُوت پھیلاو چانی شیرہ کے اکِس بُوندس سمان بوزنہ ایوان
سوی اکھ بُوند جگتہ دیپہ شکلی بیہ سمندر تتھ اندی اندی کُرہ ہیو گیرہ کران
یتھے پاٹھی زاننہ باپت ہی مایادھاری واستو سروپ چون انِروچی چھو آسان

रथः क्षोणी यन्ता शतधृतिरगेन्द्रो धनुरथो-
रथाङ्गे चन्द्रार्कौ रथ चरणपाणिः शर इति ।
दिधक्षोस्ते कोऽयं त्रिपुरतृणमाडम्बरविधि-
र्विधेयैः क्रीडन्त्यो न खलु परतन्त्राः प्रभुधियः ।२१।

रथः	रथ	दिधक्षोः	जलाने के इच्छा वाले
क्षोणी	पृथवी	ते	आप को
यन्ता	रथ चलाने वाला	कोयं	कोन यह
शतधृतिः	ब्रह्मा	त्रिपुर	त्रिपुरासुररूप
गेन्द्रो	समीरु पर्वत	तृण	तिनके को
धनुः	कमान	आडम्बर	जमगठकी
अथो	और	विधिः	तरीका
रथानो	दो चक्र	विधेयै	भक्तों से
चन्द्रार्कौ	चांद व सूर्य	क्रीडन्त्यः	खेलते हुई
रथ चरणपाणिः	विष्णु	न खलु	नही है
शरः	तीर	परतन्त्रा	नियति के
इति	ऐसे	प्रभुधियः	ईश्वरों की खयालात

त्रिपुरह त्रेन भस्म करबुनि रथ चे पृथ्वी, ब्रह्मा रथस छुय चलावान ।
सुमेरु पर्वत कमान रथ चक्र सिर्यि चन्द्रम, विष्णो पानह छुय तीर चे आसान ।
चलावनु च इच्छा छुख चुय पानह ईश्वर, परतन्त्र रोस्तुय च खेल करान ॥

تریپور ترین بسم کرونی رتھ چہ پرتھوی برہما رتھس چھوی چلاوان
سمیر پربت کمان رتھ چکر سریہ چندرمہ وشنو پانہ تیر چھوی چہ آسان
چلاونچ اچھا چھک پنی پانہ ایشور پرتنتر روستی چہ کھیلہ کران

हरिस्ते साहस्रं कमल बलिमाधाय पदयो-
र्यदेकोने तस्मिन् निजमुदहरन्नेत्र कमलम् ।
गतो भक्त्युद्रेकः परि नतिमसौ चक्र वपुषा
त्रयाणां रक्षायै त्रिपुरहर जागर्ति जगताम् ॥ २२ ॥

हरिः	नारायण	गतः	हुवाथा
ते	आप के	भक्त्युद्रेकः	भक्ती की तीव्रता
साहस्रं	हजार गिनती	परिणतं	फलरूप
कमल बलिं	कमलसे पूजा	असौ	वह
आधाय	करके	चक्रवपुषः	नारायण की
पदयो	पैरोंकी	त्रियाणां	तीन की
यत	जो	रक्षायै	रक्षा के लिई
एकोने	एक से कम	त्रिपुरहर	त्रिमल हारक
तस्मिन्	उस हजार पर	जागर्ति	हुशयार
निजं	अपना	जगताम	भवनों की
उदहरन	चढाया था		
नेत्रकमलं	नेत्र कमलको		

ही त्रिपुर हरह चानि पाद पूजाइ यलि, विष्णोहस सासकमल ओसोयलागान।
अख पंपोश गोस कम पनुन नेत्र कोडुन, चानि पादह पूजाइ पुशरोवुन।
अदह बन्यव त्रैलोकी हुञ्जि रक्षाइ हुन्द, हीतो सु भक्ति हुँद फल छुय ई बनान।

ہی ترپورہ ہرہ چانی پاد پوجائے یلی وشنوہس ساس کمل آسی چھ لاگن
اکھ پمپوش گوس کم پنن نیتر کڈون چانی پاد پوجائے پشراون
اده بنیو ترلوکی ہنزی رچھائی ہند ہتو سو بھکتی ہند پھل چھوی بنان

क्रतौ सुप्ते जाग्रत्त्वमसि फलयोगे क्रतुमतां
क्व कर्म प्रध्वस्तं फलति पुरुषाराधनमृते ।
अतस्त्वां उत्प्रेक्ष्य क्रतुषु फलदान प्रतिभुवं
श्रुतौ श्रद्धां बद्ध्वा दृढपरिकरः कर्मसुजनः ॥ २३ ॥

क्रतौ	त्रिविधकर्म वाङ्ग मनो वाचक
सुप्ते	नष्ट होने पर
जाग्रत	होशयार हो
त्वमसि	आप है
फल योगे	फल देने पर
क्रतुमतां	यज्ञ करने वालों को
क्व कर्म	कहां काम
प्रध्वस्तं	नष्ट होगा
फलति	फलदेवेगा
पुरुषाराधनं	किसी की सेवाके
ऋते	बिना
अतस्त्वां	उससे आप को
उत्प्रेक्ष्य	जान कर
क्रतुषु	यज्ञों पर
फलदान	फल देने के
प्रति भुवं	जिमवार को
श्रुतौ	सतशास्त्रों पर
श्रद्धां	श्रद्धा भक्ती
बद्ध्वा	रख के
दृढ परिकरः	दृढ उद्योग
कर्म सुजनः	कामो पर लोग

यज्ञ करन वाल्यन यज्ञ मोकलनस प्यठ फल दिनह बापत हुश्यार च रोजान,
चानि सीवाइ रोस यज्ञ करन वाल्यन यज्ञुक फल तिमन कतिछु मेलान ।
सारिनुय यज्ञन प्यठ फल दिनह बापत सारिय जिमहदार चेय छिय जानान,
अदह मनुष्य वीदस प्यठ श्रद्धा गण्डिगण्डि कर्म करनुक उद्योग तिम करान ॥

یگینہ کرن والین یگینہ مُوکلنس پیٹھ پھل دِنہ باپت ہوشیار چھہ روزان
چانی سیواے روس یگینہ کرن والین یگینوک پھل تمن کتہ چھُو میلان
سارنی یگینن پیٹھ پھل دِنہ بابت سارسی ذمہ دار چھی چھی زانان
ادہ منش وید س پیٹھ شردھا گنڈِتھ گنڈتھ کرم کرنک ادیوگ تم کران

क्रियादक्षो दक्षः क्रतुपतिरधीशस्तनुभृता-
मृषीणामार्त्विज्यं शरणद सदस्याः सुरगणाः ।
क्रतुभ्रंशस्त्वत्तः क्रतुफलविधानव्यसनिनो
ध्रुवं कर्तु श्रद्धाविधुरमभिचाराय हि मखा ॥ २४ ॥

क्रिया दक्षः	कर्मों पर दाना	क्रतुभ्रंशः	यज्ञ का नाश
दक्षः	दक्ष प्रजापति	त्वत्तः	आप से
क्रतु पतिः	यजमान	क्रतुफल	यज्ञ का फल
अधीशः	अधिष्ठान	विधान	देने पर
तनुभ्रतां	देहधारियों का	व्यसनि नः	शोक वाले
ऋषीणां	ऋषयों का	ध्रुवं	निश्चय से
आर्त्विजं	तन्त्र का काम	कर्तुः	यजमान
शरणद	हे भक्तों को पालने वाले	श्रदा विधुरम	श्रदा हीन
सदस्या	सभा के गुण दोषचिन्तक	अभिचाराय	बुरे फल के वास्ते
सुरगणाः	इन्द्र आदि देवों का समुह	हि	ही
		मखा	यज्ञ बनते हैं

भगवान दछि प्रजापत क्रियाय प्यठ ओस हुशियार देहिधारियन हुँद स्वामी युथ यजमान दीवता त इन्द्राज़ आसि सभासद यज्ञिकि ऋषि आसि अमि यज्ञिक ब्रह्मण यज्ञुक फल दिनस प्यठ छ़ शौकह सुस्तिस चानि भावनाय रोस सु ओस दछि यजमान नाश सपुद चानि किञ तथ तिथिस यज्ञस चानि भावनाइ रोस यज्ञ उल्टह फल दिवान ॥

بھگوانہ دکھی پرجاپت کریائی پیٹھ اوس ہوشیار دِہہ دارین ہُند سوامی یُتھ یجمن
دیوتا تہ اندراجہ آسی سبھاسد یگنک ریشی آسی امی یگنک براہمن
یگنُک پھل دِنس پیٹھ چھ شوق سُتس چانی بھاونائے رُوس سُو اوس دکھی یجمن
ناش سپُد چانی کِن تتھ تِتھس یگنس چانی بھاونائے رُوس یگنہ اُلٹہ پھل دیوان

प्रजानाथं नाथ प्रसभमभिकं स्वां दुहितरं
गतं रोहिद्भूतां रिरमयिषुमृष्यस्य वपुषा ।
धनुष्पाणेर्यातं दिवमऽपि सपत्राकृतममुं
त्रसन्तं तेऽद्यापि त्यजति न मृगव्याधरभसः ॥ २५॥

प्रजानाथं	ब्रह्मा का	धनुष पाणि	कमान हाथ वाले
नाथ	हे स्वामी	यातं	भागे हुये
प्रसभं	जोर से	सपत्राकृतं	तीर का लक्ष
अभिकं	काम के	अमुं	उस का
स्वां	अपनी	त्रिसन्तं	डरे हुये
दुहितरं	कन्या को	ते	आप से
गतं	गये हुये	ऽद्यापि	अब भी
रोहित	हिरण	त्यजति	छोडता है
भूतां	बने हुये	न	नहीं
रिरमयिषु	मैथन के इच्छा से	मृगव्याध	शिकरी का
मृष्यस्य	मृग के	रभसः	भय
वपुषा	शरीर से		

ब्रह्मा रूपी मन कामनाइ जोरः किञ बुज रूप कन्याइ पतः ओस दोरान सु बनइ हिरणी अमि सुन्दि पतः दोरन किञ ब्रह्मा रूप मनन ति मृग रूप दोरुन अद चूय शिकारि बनिथ तीर कमान दारिथ मन रूप ब्रह्मा निशानः कुर्थन आकाशस पिठ वातिथुतिस ब्रह्माजियस तस चोन शिकार्य खोफ छुनह चलन ॥

برہما رُپی مَن کامنائے زورہ کِن بُز روپ کنیائی اوس پتہ دوران
شو بنی ہِرنی امِسندی پتہ دورن کِن برہما روپ مَنن تی مِرگ روپ دارُن
اد چھی شکاری بنتھ تیر کمان دارتھ مَن روپ برہما نشانہ کُرتھن
آکاشس پیٹھ [illegible] برہماجیس تس چھیو شکاری خوف چھونہ تس چلن

अपूर्वं लावण्यं विवसनतनोस्ते विमृशतां
मुनीनां दाराणां समजनि स कोपव्यतिकरः ।
यतोभग्ने गुह्ये सकृदऽपि सपर्या विदधतां
ध्रुवं मोक्षो श्लीलं किमऽपि पुरुषार्थ प्रसविते ॥२६

अपूर्वं	अलौकिक	यतो	जिस
लावण्यं	सौन्दर्य	भग्ने गुह्ये	टूटे हुए लिंग को
विवसनतनोः	दिगम्बर देवादि	सकृदपि	एकही दफा भी
ते	आपके	सपर्या	पूजा
विमृषतां	देखते हुए	विददतां	करने वालों को
मुनीनां	ऋषियों के	ध्रुवं	निश्चय से
दाराणां	स्त्रियों को	मोक्षो	मोक्ष
समजनि	पैदा हुआ	अश्लीलं	गाली
सकोपि	वह कोई	किमपि	कोई
व्यतिकरः	चित्त विकार	पुरुषार्थ	प्रयोजन को
		प्रसवि ते	देने वाला आप

ही शङ्कर चोन दिगम्बर स्वरूप युस-ओस अलौकिक सुन्दर निरावर्ण, सु रूप
चोन वुछिथुय ऋषियन हुञ्जन त्रियन सपुद-अन्दरह चित्विकाराह गव तिमन ।
भ्रम शापह किन्य फुटिमुतिस लिङ्गस पूजा करूख-मोक्ष कामना गई तिमन पूरण,
तनह शिवलिङ्ग पूजा करनुह सूती-कमहर कामनाई सिद्ध छि सपदान ॥

ہی شنکرہ چون دگمبر سروپ یس ادس الوکک سندر نروان
شو روپ چون وچھتھ ریشن ہنزن ترین ہند اندرہ چت وکارہ گو تمن پرم
شاپہ کنہ فٹمتس لنگس پوجا کرتھ موکش کامنا گیی تمن پورن
تنہ شیولنگ پوجا کرنہ ستی کمہ کمہ کامنائی سدھ چھی سپدان

स्वलावण्याशंसाधृतधनुषमह्नाय तृणवत्
पुरः प्लुष्टं दृष्ट्वा पुरमथन पुष्पायुधमपि ।
यदि स्त्रैणं देवी यमनिरत देहार्धघटना-
दवैति त्वामद्धा वत वरद मुग्धा युवतयः ॥ २७ ॥

स्वलावन्यः	अपने सौन्दर्य को	यदिस्त्रैणं	जब स्त्रीजन
आ शंसा	कहने वाली	देवी	पार्वती
धृत धनुष	पकडे हुये	यमनिरत	हे जितीन्द्रिय
	कमान वाला	देहार्ध	अर्धनारीश्वर
अहनाय	जठ	घटनात	को होने से
तृणवत	तीनके की तरह	अवैति	जानेगा
पुरः	अपने सामने	त्वां	आप को
प्लुष्टं	दग्ध होइ को	अद्धा	प्रत्यक्ष
दृष्ट्वा	देख कर	वत वरद	हे कामदेव जलाने वाला
पुरमथन	हे त्रिमलहारक	मुगधा	मूढ है
पुष्पायुधमऽपि	कामदेव को भी	युवतयः	औरतें

ही त्रिगुण हारक पनुनि सुन्दरता थ्यकवुन,पार्वती पानस सन्मुख आस बुछन:
गास कचि हुन्दि पाठ्य तस कामदीवस, भस्म गछान चानि आकि दृष्टि किन।
ही वरदायक यालि सु ज़ानि छुखं त्रियव, क्यून्मुत च़ त्यलि त्रिई मूढ़ छि सपदन।

ہی ترگن ہارک پنُن سُندرتا تھیکوُن پاروتی پانس سُنمکھ آسی دُچھن
گاسہ کچی ہندی پاٹھی تس کامدیوس بھسم گچھان چانی اکی درشٹی کِن
ہی وردایک یلی سُو زانی چھُک تریہ چِھنِ تریہ موُڑھ چھی سپدن

श्मशानेष्वाक्रीडा स्मरहर पिशाचाः सहचरा-
श्चिताभस्मालेपः स्रगपि नृकरोटीपरिकरः ।
अमङ्गल्यं शीलं तव भवतु नामैवमखिलं
तथापि स्मर्तॄणां वरद परमं मङ्गलमसि ॥ २८ ॥

शमशानेषु	शमशानो पर	अमङ्गल्यं	बुरा
आक्रीडा	क्रीडा करना	शीलं	आचार
समरहर	कामनाशक	तव भवतु	आपका हो
पिषाचा	भूत प्रीत	नामैवं	निश्चय से
सहचरा	परिवारहे	अखिलं	सब
चिताभस्मालीपः	चिताभस्म मला है	तथापि	फिर भी
		समर्तॄणां	भक्तों को
स्रगपि	माला भी	वरद	वर देने वाले
नृकरोटी	मनुष्य के	परमं	बडा
परिकरः	सिरों का कतार	मङ्गलमऽसि	कल्याण हो

ही वरदायक श्मशानन प्यठ खेल करनी, भूत प्रीत परिवार चोन आसवुन । चिता भस्म अतुर चाज चे मनुष्य कलह माल नाल्य, युथ आचार चोन युद छु आसवुन । आसितन युथुय चाल चलन चोनुय, भक्तिन प्यठ मंगल दिवुन छुख आसवुन ॥

ہی وردایک شمشانن پیٹھ کھیل کرنی بھوت پریت پریوار چون آسون
چتا بھسم عطر چانی چہ منشہ کلہ مال نال یُتھ آچار چون چھ آسون
آسِتن یُتھُی چال چلن چونُی بھکتن پیٹھ منگل دِوون چھکھ آسون

मनः प्रत्यक्चित्ते सविधमवधायात्तमरुतः
प्रहृष्यद्रोमाणः प्रमदसलिलोत्सङ्गितदृशः ।
यदालोक्याह्लादं ह्रद इव निमज्ज्यामृतमये
दधत्यन्तस्तत्त्वं किमपि यमिनस्तत्किल भवान् ।२९।

मनः	चित से उलठा	यत	जिस
प्रत्यक	असत्य जड दुःख [जगत से उलठा]	आलोक्य	अनुभव करके
		अह्लादं	आनन्द को
चित्ते	चिदानन्द रूप	ह्रद इव	जील में सा
सविधं	विधी सहित	निमज्ज्य	डुबे हुये
अवधाय	रखकर	ऽमृत मये	अमृत रूप
आत्मरुतः	जीते हुये प्राण	दधति	अपरोक्ष करता
प्रहृष्यत	हर्षित हुये	अन्तः	अन्तर्मुख भाव से
रोमाणः	रोम वाले	तत्वम	तत्वं लक्षण से
प्रमद	आनन्द	किमपि	अनिर्वाच्य
उत्सिचित	बरे हुये	यमिनः	योगीश्वर [नाम रूप रहित]
दृशः	आंख वाले	तत्किल भवान	वही है आप

जगतह निश बर्खलाफ युस चित्त स्वरूप तथ वारह पाट्य मनह सुस जेनिमति प्राण सोस । रूम रूम आसन वुथदन्य सुखरूपी आशि सूतं बरिथुय नेत्रव सोस । युस यूगीश्वर अमृत रूपी हृदय सरसुय फटिमति आनन्दह सोस । अपरोक्षी करिथ चानिस स्वरूपस सुय । चान स्वरूप अनिर्वाची नाम रूप रोस ॥

جگتہ نِش برخلاف یُس چیتہ سروپ تتھ وارہ پاٹھی منہ سُس زینیمتی پرانہ سُس
رُوم رُوم آسن وُتھدنیہ سکھ رُوپی اشی سیتہ بھریتھی نیترو سُس
یُس یُگیشور امرت رُوپی [illegible] ہردیہ سرس [illegible]
اپروکشی کرتھ پانس [illegible] چون سروپ [illegible] ناو رُوپ رُوس

त्वमर्क त्वं सोमस्त्वमसि पवनस्त्वं हुतवह-
स्त्वमापस्त्वं व्योम त्वमुधरणिरात्मा त्वमिति च ।
परिच्छिन्नामेवं त्वयि परिणतां बिभ्रतु गिरं
न विद्मस्तत्तत्त्वं वयमिह तु यत्त्वं न भवसि ॥ ३० ॥

त्वंमऽर्कः	आप सूरय हैं	परिच्छिन्नां	परिमितां
त्वम सोम	आप चन्द्रमा हैं	एवं त्वयि	तुज पर ऐसे
त्वमऽसि	आप हैं	परिणतां	परिनाम वाली
पवन	हवा	बिभृतु	शोभा वाली
त्वं हुतवह	आप अग्नी हैं	गिरं	वानी को
त्वं आप	आप जल हैं	न विद्मः	न जानते हे
त्वं व्योम	आप आकाश हैं	तत्तत्त्वं	वुह वसतु
त्वं धरणि	आप पृथवी हैं	वयं	हम भक्त
आत्मात्वं	यजमाण आप हैं	इहतु	इस संसार में
इति च	इसी तरह	यत्त्वं न भवसि	जो तु नही है

चुय छुख सिर्यि चन्द्रम वायू अग्न, जल आकाश पृथ्वी त यजमन
योद इमन आठन प्यठ थकह सोस साञ वाणी, छुनह कांह वस्तु चेय रोस यस
आसन। संसारस मंज छुनह कांह त्युथ चीज, यथ मंज चोन स्वरूप छुनह भासन॥

چھُی چھُوک سِری چندرم وٲیو اگن جل آکاش پرتھوی تہ یجمن!
یُدیمن آٹھن پیٹھ تھکہ سُس ساںی وانی چھُونہ کانہہ وستو چھیی روس یس آسن
سمسارس منز چھونہ کانہہ تُیتھ چیز، یتھ منز چون سروپ چھونہ باسن

त्रयीं तिस्रो वृत्तीस्त्रिभुवनमथो त्रीनपि सुरा-
नकाराद्यैर्वर्णैस्त्रिभिरभिदधत्तीर्णविकृति ।
तुरीयं ते धाम ध्वनिभिरनुरुन्धानमणुभिः
समस्तं व्यस्तं त्वां शरणद गृणात्योमिति पदम् ३१

त्रयीं	वेद	तुरीयं	तुरयात्मक
तिस्रो वृती	स्त्व रज तम	ते धाम	आप का स्वरूप
त्रिभवनं	भू भवः स्वः	ध्वनिभिः	शब्दों से
अथो त्रिन	और ३ भी	अनुरन्धानं	पीछे चलने वाले
अपि सुरान	३ स्वर [अनदात]	अनुभि	लक्षनों
अकाराद्यैः	अ मात्रा से ण तक	समस्त	अखन्ड
वर्णैस्त्रिभिः	अ उ म	व्यस्तं त्वां	परिछिन हुये आप को
अभिदधत	कहा हुवा	शरणद	भक्ति प्रालन
तीर्ण	अतीत हुये	गृणात्य	कहता है
विकृति	विकारों से	ॐ इति पदम	ॐ यह पद

ॐ इमन त्रन अक्षरन हुन्द छिय वनान, अकार शब्द रिग्वेद भूर्लोक सत्तोगुण, उद्धात स्वर पतह विकारह सूतिय युजर्वेद भुवःलोक व्यइ रजोगुण अनुदात तैजस पतह मकारह सूतिय, अथर्वेद स्वःलोक व्यइ तमोगुण, स्वरित प्राज्ञ इथय पाठ्य येन अक्षरण हुन्द, उपाधिक नाम रूप आतमक सूक्ष्म शब्दन पतह पकवुन्यन त्रिविध विकारण गछिथ होर, चोन तुया स्वरूप तथि छिय वनन ॐकार ई पद ईश्वर रूप सारिसूय, जीवह रूपह विज व्योन व्योन छिय वनन ॥

اُوم یمن ترن اکھرن ہُند چھیٔ وَنان اکارہ شبد رِگ وید بُھولوک ستوگن
اُدوات سر ...... پتہ وکارہ سیتی یجر وید بُوہ لوک بیہ رجوگن
انُدات تیجس پتہ مکارہ سیتی اتھر وید سوہ لوک بیہ تموگن
سورت پراگنیہ یتھے پانژ ترن اکھرن ہُند اوپادھک نام روپ آتمک سُکھمہ شبدن
پتہ پکوینن ترے وِدھ وکارن گچھتھ تیر چون توتیا سروپ تتھ چھیٔ ونن
اومکارکی پد ایشر سروپ سارسی جیو روپہ ژن بون بون چھیٔ ونن

भवः शर्वो रुद्रः पशुपतिरथोग्रः सहमहा-
स्तथा भीमेशानाविति यदभिधानाष्टकमिदम् ।
अमुष्मिन्प्रत्येकं प्रविचरति देव श्रुतिरपि
प्रियायास्मै धाम्ने प्रणिहितनमस्योऽस्मि भवते ।३२।

भवः	भवदेव	अमुष्मिन	इस नामाष्टक में
शर्व	शर्व	प्रत्येकं	हर एक महिमा को
रुद्रः	रुद्र	प्रविचरति	अनवास्थित हो
पशुपति	देव	देव	हे चिद्धन
अथ	और	श्रुतिः अपि	वेद भी
उग्रः	देव	प्रियाय	परम प्रेमास्पद
सहमहान	नामों के साथ	अस्मै	उस स्वात्माद्वैत
तथा	उसी तरह	धाम्ने	तुरीय स्वरूप में
भीमेः	देव	प्रणिहित	अर्पन किए हुये
ईशानः	देव	नमस्यः	अहं भाव वाला
इति यत	ऐसे ही	अस्मि	हुँ
अभिधाना	आठ गिन्ती वाले	भवते	आप को
अष्टकं इदम			

भव दीव शर्व दीव रुद्र दीव पशुपति दीव, उग्र दीव महादीव भीम दीव ईशानह दीव। इमन आठन नावन हुन्द प्रथ अक्युक महिमा, वेद छिनह महिमा तम्युक वनिथ ह्यकान। अथि परमीश्वर सुञ्जि जाई तुर्या स्वरूपस, नमस्कार पनुन छुस भ अर्पन करान ॥

بھو دیو، شرو دیو، رُودرہ دیو، پشپتی دیو اوگرہ دیو مہادیو، بھیم دیو، ایشان دیو
یمن آٹھن ناون ہُند پرتھ اکیوک مہما ویدچھنہ مہما تمیوک وننتھ ہیکان
اتھی پرمیشور سُند جائے تُریا سروپس نمسکار پنُن چھوس ارپن کران

वपुष्प्रादुर्भावादनुमितमिदं जन्मनि पुरा
पुरारेर्नैवाहं क्वचिदपि भवन्तं प्रणतवान् ।
नमन्मुक्तः संप्रत्यतनुरहमग्रेऽप्यनतिमान्
महेश क्षन्तव्यं तदिदं अपराधद्वयमपि ॥ ३३ ॥

वपुः	शरीरके	नमन	प्रणाम करता हुवा
प्रादुर्भावात	प्रकट होने से	मुक्तः	मुक्त शरीर हुवा
अनुमितं	जान लिया	संप्रति	इस वक्त
इदं	यह	अतनुर्इ	शरीर रहत
जन्मनि	जन्मों में	अग्रेऽपि	आगे भी
पुरा	पिछले	अनतिमान	प्रणाम न करनेवाला
पुरारे	हे शंकर	महेश	हे ईश्वर
नैवाहं	नहीं मैंने	क्षन्तव्यं	माफी देना
क्वचित	किसी तरह	तदिदं	वह यह
अपि	भी	अपराध	दोषोंको
भवन्तं	आप के	द्वयमऽपि	जोढी को
प्रणतवान	झुका हुवा हूँ		

ही शङ्कर पनुन शरीर प्रकट सपदनह किज । छुम करान पानै पनुन अनुमान । पतिम्यन जन्मन मंज कुनि जन्मस मंज । ओ सुमं न चेय कुन नमस्कार करान । उनिक्यन यथ जन्मस मोक्ल्योमतुय । छुम ब यमि किज चेय कुन प्रणाम करान । बोएठ कुन शरीरह रोस इयम न करनह चाज ताता । इमन दोन अपराधन क्षमा छुसय मंगान ॥

ہی شنکر پنُن شریر پرکٹ سپدنہ کِن، چھُس کران پانٔے پنُن انُمان
پتِمیَن زنمن منز کُنی زنمس منز اوُسس نہ چےی کُن نمسکار کران
ونکی ییتہ زنمس منز موکلیومتُوی چھُس بہ یمہ کِن چےی کُن پرنام کران
بروُنٹھ کُن شریر رُوس ییم نہ کرنہ چےی پرنام یمن دوُن اپرادن کھما چھُسے منگان

नमो नेदिष्ठाय प्रियदव दविष्ठाय च नमो
नमः क्षोदिष्ठाय स्मरहर महिष्ठाय च नमः ।
नमो वर्षिष्ठाय त्रिनयन यविष्ठाय च नमो
नमः सर्वस्मै ते तदिदमितिसर्वाय च नमः ॥ ३४ ॥

नमो	नमस्कार	नमः	नमस्कार
नेदिष्ठाय	नजदीक वाले को	वर्षिष्ठाय	बहुत बुडे को
प्रियदव	जन्गलों पर प्रिय	त्रिनयन	त्रिनत्र वाले
दविष्ठाय च	बहुत दूर वाले का	यविष्ठाय	बहुतछोटे को
नमः	नमस्कार	नमः	नमस्कार
नमः	नमस्कार	नमः	नमस्कार
क्षोदिष्ठाय	बहुत सूक्ष्म का	सर्वस्मै ते	ब्रह्म को
स्मरहर	हे कामदेव नाशक	तदिदं	उस इस
महिष्ठाय च	बहुत मोठे को	अति सर्वाय च	अतीत
नमः	नमस्कार	नमः	तुर्यासुरूप को भी नमस्कार हो

स्वठाह नजिदीक रूपस चानिस नमस्कार । वनन हॅन्दिस प्रेमियस चय नमस्कार।
कामदीव गालवुनि सूक्ष्म रूपस प्रणाम । मोटिस रूपस चानिस नमस्कार ।
त्रिनेत्र दारवुनि बुडः रूपस प्रणाम । लोक्टिस रूपस चानिस नमस्कार ।
सारिसुय वातिथुतिस च प्रणाम । सारिय निशि अतीतस तुर्या रूपस नमस्कार ॥

سٹھاہ نزدیک رُوپس چانس نمسکار ۔ وَنَن ہُندِس پریمیس چئی نمسکار
کامدیو گالوُنی سُکھشمہ رُوپس پرنام ۔ موٹس رُوپس چانس نمسکار
ترِنیتر دارونی بُڈہہ رُوپس پرنام ۔ لوکٹس رُوپس چانس نمسکار
سارِنی واتِثس [illegible] پرنام ۔ [illegible] رُوپس نمسکار

۳۴

बहलरजसे विश्वोपत्तौ भवाय नमो नमः
प्रबलतमसे तत्संहारे हराय नमो नमः ।
जनसुखकृते सत्वोद्रिक्तौ मृडाय नमो नमः
प्रमहसिपदे निस्त्रैगुण्ये शिवाय नमो नमः ॥ ३५ ॥

बहल	बहुत	जन	जीवों के
रजसे	रजोगुणवाले	सुखकृते	पालने वाले
विश्वोत्पत्तौ	जगतकी सृष्टी वाले	सत्वोद्रिक्तौ	सत्वगुणवाले
भवाय	भवरूप को	मृडाय	सुख रूप को
नमो नमः	नमस्कार हो	नमो नमः	नमस्कार
प्रबल	बुहुत	प्रमहसि	मायैश्वर्य से
तमसे	तमोगुणवाले	पदे	अतीत स्थान वाले
तत्संहारे	जगत प्रलय वाले	निस्त्रगुण्ये	गुणातीत
हराय	हर रूप को	शिवाय	शिव रूप को
नमो नमः	नमस्कार हो	नमो नमः	नमस्कार

जगतुचि स्राष्ट प्यठ रजोगुण सोस्तिस, भवरूपस चानिस नमस्कार ।
जगताकिस प्रलयस प्यठ तमोगुण सोस्तिस, हरह रूपस चानिस नमस्कार ।
जगतकिस पालनस प्यठ सतोगुण सोस्तिस, सुख रूपस चानिस नमस्कार ।
गुण रोस्तिस तुर्यारूपस महेश्वरस, कल्याण रूपस चानिस नमस्कार ।

جگتچ سرشٹی پیٹھ رجوگن سِتس بو رُوپس چانِس نمسکار
جگتکس پرلیس پیٹھ تموگن سِتس ہر رُوپس چانس نمسکار
جگتکس پالنس پیٹھ ستوگن سِتس سکھ رُوپس چانس نمسکار
گُن رہِتس تُریا رُوپس مہیشرس کلیان رُوپس چانس نمسکار

कृशपरिणति चेतः क्लेशवश्यं क्व चेदं
क्व च तव गुणसीमोल्लङ्घिनी शश्वदृद्धिः ।
इति चकितममन्दीकृत्य मां भक्तिराधा-
द्वरद चरणयोस्ते वाक्यपुष्पोपहारम् ॥ ३६ ॥

कृश	विनाश ही	इति	इसी विचार से
परिणति	फलवाला	चकितम	डरे हुये
चेतः	बुद्धिः (से)	अमन्दी	पटुबुदी वाली
क्लेशवश्यं	विक्षेपों का स्थान	कृत्य	करके
क्वच	कहां है	मां भक्ति	मुजको भक्ती
इदं	यह	आधात	कराने लगी हे
क्वच	कहां	वरद	हे वरदेने वाले
तव	आप को	चरणयोः	चरणों पर
गुणसीम	त्रिगुण से	ते	आप के
उल्लंगिनी	अतीत	वाक्य	तुति मय
शश्वद	अविनाशी	पुष्प	फूलों से
ऋद्धिः	समपदा	उपहारम	पूजा को

ही वरदायक म्याज बुद्ध दुःखन आधीन , खराब फल दिनह वाजिन म्य बासान । कति नाशि र स्त सम्पदाइ सोम चोन महिमा , गुणन हुन्धन हदवनिश अतीत आसान । अमि किन खुचिमति बोज़ सोस ब आ सुन , पतन्य भक्ति छय म बननावान । चान्यन चरणन प्यठ इ अस्तोति शकलि , पोशि पूजा छ्यन म्य करनावान ॥

ہی وردایک میان بدھ دوکھن آدین   خراب پھل دِنہ واجِنہ یاسان
کتی ناشہ رستہ سمپدایہ سُس چون مہما   گنُن ہندیو حدو نشہ اتیت آسان
اَمی کِنہ خوچھمتی بوزِ سُس بہ آسِتھ   پتن بھکتی چھم مہ وتہ نادان
چانن چرنن پیٹھ یہ استوتی شکلہ   پوشہ پوجا چھم مہ کرناوان

असितगिरिसमं स्यात्कज्जलं सिन्धुपात्रे
सुरतरुवरशाखा लेखनी पत्रमुर्वी ।
लिखति यदि गृहीत्वा शारदा सर्वकालं
तदपि तव गुणानामीश पारं न याति ॥ ३७॥

असित	अञ्जन [सुरमा]	लिखति	लिखेगी
गिरिसमं	पहाडसा	यदि	अगर
स्यात	होगा	गृहीत्वा	पकड कर
कज्जलं	सियाहि	शारदा	सरस्वती
सिन्धुपात्रे	समन्दर दवात	सर्वकालं	हरवक्त
सुरतरु	कल्पवृक्ष	तदपि	फिर भी
वरशाखा	उत्तम टहनी	तव	आप के
लेखनी	कलम	गुणानाम	गुणों के
पत्रं	कागज	ईश	हे सर्वसमर्थ
उर्वी	पृथवी	पारं	पार को
		न याति	न पुहंचेगी

सोरमुक पहाड आसि युद मीलि रूपी, समन्दर आसिय दवाच रूपी ।
कल्पवृक्ष शाख योद आसिय कलम रटिथ, कागज़ बदल आसि योद पृथ्वी ।
सरस्वती रोजि योद सर्व काल लेखान, चानन गुणन हुन्दिस हदस न वातिय ॥

سُرمُک پہاڑ یدِ آسی میلی رُوپی سمندر آسی دوات رُوپی
کلپہ ورکھ شاخ یدِ آسی قلم رٹتھ کاغذ بدل آسی یدِ پرتھوی
سرسوتی روزی یدِ سرو کال لیکھان چانِ گُنن ہُندِس حدس نہ واتی

असुरसुरमुनीन्द्रैरर्चितस्येन्दुमौलेः
प्रथितगुणमहिम्नो ज्ञानकारुण्यमूर्तेः ।
सकलगुणवरेण्यः पुष्पदन्ताभिधानो
रुचिरमलघुवृत्तैः स्तोत्रमेतत् चकार ॥ ३८ ॥

असुर	दैत्य	सकल	सब
सुर	देव	गुण	गुणों से
मुनीन्द्रैः	योगियों ने	वरेण्यः	अच्छा
अर्चितस्य	पूजा की हुयी	पुष्पदन्त	पुष्पदन्त
इन्दुमौलेः	शिवजी	अभिधानः	नामवाला
प्रथित	मशहूर	रुचिरः	अच्छे
गुणमहिम्नः	गुणमहिमा	अलघुवृत्तैः	लम्बे छन्दों से
ज्ञान	अनुभव	स्तोत्रं	तुति
कारुण्य	दया के	एतत	यह
मूर्ते	सुरूप वाले	चकार	करने लगा था

असुरव दीवव मुनीश्वरव पूज़मुत सु, शिवनाथ ब्यकुस चन्द्रम युस दारवुन । गण्डमति गुण महिमा तस निर्गुण ईश्वर सुन्द, पुष्पदन्तन उत्तम गुणव मोस युस आसवुन । जान जान जे़ठ्यव छन्दव सोस ई तोता । करने लजोव तमि ई स्तोत्र बनोवुन ॥

اسرو، دیوو، منیشورو پوجمت ستو شوناتھ دکس چندرمہ لیس دارون
گنڈمتی گن مہاتس نرگن ایشورسند پوشپہ دنتن اوتم گنو عش لیس آسون
جان جان زیٹھو چھندو [illegible] ستوتر بناون

अहरहरनवद्यं धूर्जटेः स्तोत्रमेत-
त्पठति परमभक्त्या शुद्धचित्तः पुमान्यः ।
स भवति शिवलोके रुद्रतुल्यस्तथाऽत्र
प्रचुरतरधनायुःपुत्रवान्कीर्तिमांश्च ॥ ३९ ॥

अहरहर	हर दिन	स	वह
अनवद्यं	अच्छे	भवति	होवेगा
धूर्जटेः	शिवजी का	शिवलोके	शिवलोक में
स्तोत्रं	स्तोत्र	रुद्रतुल्य	शिव जैसा
एतत	यह	तथात्र	वैसा यहां
पठति	पढेगा	प्रचुरतर	बहुत
परम	बडे	धनायुः	धन आयुः
भक्त्या	भक्ती से	पुत्रवान	पुत्र वाला
शुद्धचित्तः	साफ दिल से	कीर्तिमान	यशवाला
पुमानयः	जो पुरुष	च	भी

युस दोहय शुद्धमन बडि भक्ति भावह किज, शिवनाथह सुज्ञ तोता ई आसिय परान । शिव लोकस मंज शिव समान इह लूकस, आयुवान पुत्रवान धनवान यशवान बनान ॥

یُس دوہے شُدھ من بڈہ بھکتی بھاوکِن شیوناتھ سُتر تو تا یِی آسی پران
شیوٗ لوکس منز شیو سمان یِیہ لوٗکس آیُوان پُترِوان دھنہ وان یشِن وان بنان

दीक्षा दानं तपस्तीर्थं स्नानं योगादिका क्रिया ।
महिम्नस्तवपाठस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ ४० ॥

दीक्षा	गुरु का उपदेश	महिम्नस्तव	महिम्नस्तव
दानं	धान करना	पाठस्य	पाठ के
तपः	तप करना	कलां	टुकडे को भी
तीर्थ स्नान	तीर्थ स्नान	न	न
यागादिका	यज्ञ वगैरा	अर्हन्ति	समान है
क्रया	अच्छे काम	शोडशीम	सोलवें

यज्ञ दान धर्म तप होम तीर्थन हुन्द स्नान, इम्यव काम्यव स्रुति फल यूत बनान । "महिम्नस्तोत्रुक" पाठ करनह स्रुतिय, तिमव खोतह शुराह गुण फल प्राप्त सपदान ॥

یگن وان دھرم تپ ہوم تیرتھن ہندستان بیو کامیو ستیت پھل یس بنان
مہمنا ستوترک پاٹھ کرنہ ستی بہو ثراگن پھل پراپت سپدان
۴۰

महेशान्नापरो देवो महिम्नो नापरा स्तुतिः ।
अघोरान्नापरो मन्त्रो नास्ति तत्त्वं गुरो परम् ॥ ४१ ॥

महेशाना	शिवजी से श्रेष्ट	अघोरात	अघोर से श्रेष्ट
न	नही	न	न
अपरः	दूसरा	अपरः	दूसरा
देवः	देव हू	मन्त्रः	मन्त्र है
महिम्नः	महिम्नः पारसे	न	नही
न	न	अस्ति	है
अपरः	दूसरा	तत्त्वं	लाभकारक
स्तुतिः	तुता है	गुरोः	गुरु से
		ऽपरम	दूसरा

महादीवह सुन्दि खोतह थोद न ब्यई कांह दीव, " महिम्नस्तोत्र " खोतह थूज़ न कांह तोता। अघोर मन्त्र खोतह थोद ब्यई न कांह मन्त्र, गोरह [गुरु] सुन्दि खोतह थोद न ब्यई कांह स्वरूप ॥

مہادیو سندی خوتہ تھد نہ بیہ کانہہ دیو ، مہمنا ستوتر کھوتہ تھزر نہ کانہہ توتا
اگورہ منتر خوتہ تھد بیہ نہ کانہہ منتر ، گورہ سندی خوتہ تھد بیہ نہ کانہہ سروپ

कुसुमदशननामा सर्वगन्धर्वराजः
शिशुधरवरमौलेर्देवदेवस्य दासः ।
स खलु निजमहिम्नो भ्रष्ट एवास्य रोषा-
त्स्तवनमिदमकार्षीद्दिव्यदिव्यं महिम्नः ॥ ४२॥

कुसुमदशननाम	पुष्पदन्त था	स	वह
सर्व	सब	खलु	निश्चय करके
गन्धर्व	गन्धर्वों का	निज	अपने
राजः	राजा	महिम्नो	महिम्न से
शशिधर	चन्द्र धारणवाल	भ्रष्टेव	गिरा था
वरमौले	मौतपर	रोषात	क्रोध से
देवदवेस्य	[शिवजी]	तवनम इद	यह तव
	देवों का देव	अकार्षिद	करने लगा
दासः	दास था	दिव्यदिव्यं	अलौकिक
		महिम्नः	महिम्नः पार

पुष्पदन्त ओस गन्धर्वन हुन्द राजह, शिव नाथह सुन्द ओस दास आसवुन । तस्सुन्दि क्रोधह किज ओस ओहदह निश गिर्योमुत, तमि किज महिम्नस्तोत्र बनोवुन ॥

پوشپ دنت اوس گندرون ہند راجہ شیو ناتھ سند اوس داس آسوٗن
تسندی کرودہ کِن اوس اوہدہ نِش گیوٗمت تمی کِر مہمن ستوتر بناوُن

सुरवरमुनिपूज्यं स्वर्गमोक्षैकहेतुं
पठति यदि मनुष्यः प्राञ्जलिर्नान्यचेता ।
व्रजति शिवसमीपं किन्नरैः स्तूयमानः
स्तवनमिदममोघं पुष्पदन्तप्रणीतम् ॥ ४३ ॥

सुरवर	उतम देव	व्रजति	जाता है
मुनि	मनीश्वर को	शिवसमीपं	शिवके नजदीक
पूज्यं	पोजनी है	किन्नरैः	किनर
स्वर्गमोक्षैक	सुर्ग मोच का	तूयमान	तुता करेगे
हेतुं	हेतु है	तवनमिदं	यह तब
पठति	पडेगा	अमोघं	शुदे
यदि	जब	पुष्पदन्त	पुष्पदन्त
मनुष्यः	मनुष	प्रणीतं	कही हुई
प्राञ्जलि	हाथ जोड कर		
नान्यचेता	एकाग्र चितसे		

उत्तम दीवन मुनीश्वरन युस पूजनी शिव, स्वर्गुक त मूक्षुक हीतो आसवुन। पुष्पदन्तन वनिमुच ई तोता न डलवुनि, मनह सोस गुलि गण्डिथ आसियुस परान। गछि सुय शिवनाथस नजदीक किन्नर, तस्युन्जूय आसनय तिम तोता करान ॥

اوتم دیون منیشرن یُس پوزنی شو سورگُک تہ موکھیُک ہیتو آسون
پوشپہ دنتن ونیمچ یی توتا نہ ڈلون منہ سُس گل گنڈتھ آسی یُس پران
گچھی شوی شونا تھس نزدیک کنر تسندی آسن تمی توتا کران

श्रीपुष्पदन्तमुखपङ्कजनिर्गतेन
स्तोत्रेण किल्विषहरेण हरप्रियेण ।
कण्ठस्थितेन पठितेन समाहितेन
सुप्रीणितो भवति भूतपतिर्महेशः ॥ ४४ ॥

श्री	शोभावाला	कण्ठस्थितेन	याद की हुयी
पुष्पदन्त	पुष्पदन्त	पठितेन	पढी हुयी
मुखपङ्कज	मुखकमल से	समाहितेन	ध्यान की हुयी
निर्गते न	निकली हुयी	सुप्रीनतो	प्रसन्न
स्तोत्रेन	यह तोत्र	भवति	बनता है
किलिषु	पाप	भूतपति	जीवों का स्वामी
हरेण	दूर करने वाला	महेशः	ईश्वर
हर	शिव को		
प्रियेण	खुश आने वाली		

श्री पुष्प दन्तह सुन्दि पंपोशि मोखह निशि, द्रामुच ई तोता पापन गालान।
शिव नाथस खोश करवुज ई तोता, युस याद करि परि ध्यान आसि दारान।
तमिस प्यठ सपदान प्रसन्न पानह शिवनाथ, जीवन हुन्द स्वामी युस आमान॥

شری پشپہ دنتہ سندی پمپوشہ موکھہ نشہ دراموچ یہی توتا پاپن گالان ۔
شیو ناتھس خوش کروتی یہی توتا یُس یاد کری پری دھیان آسی داران
تمسی پٹھ سپدان پرسن پانہ شیوناتھ جیون ہند سوامی یُس چھُہ آسان

इत्येषा वाङ्मयी पूजा श्रीमच्छंकरपादयोः ।
अर्पिता तेन मे देवः प्रीयतां च सदाशिवः ॥ ४५ ॥

इत्येषा	यह	अर्पिता	अर्पन की
वाङ्मयी	वानी रूपी	तेन	जिस से
पूजा	पूजा	मे	मुझे
श्री	शूभायमान	देवः	देव
च्छङ्कर	शङ्कर	प्रीयतां च	प्रसन्न बने
पादयो	दो पादों	सदाशिवः	इश्वर [शीव]

[illegible] रूप [illegible] पूजा शूभाइमानस, शङ्करस पादन प्यठ व अर्पण करान ।
[illegible] जिस [illegible] शिव बनितन म. प्यठ प्रसन्न, यूतुय योत छुस म तस शिवस मङ्गान ॥

وانی رُوپ پُوج شُبھایمانس شنکرس پادن پیٹھ بہ ارپن کران
تمی کن سداشِو مے پیٹھ پرسن یُتھ ییتھ چھُس تس شوس منگان

आशयि च्यानि आस छुख च भवभय हरः
शंकरः ईतनै चि आरम्योनुय ।
चूय वन्तू कुस छुम यमि कटिनि अवसरः
चिय रुस्त यस चालि भार म्योनुय ॥ १ ॥
छान्ढान छान्ढान गूय म्य जन्मादिक
चिय पतः पतः करसना च श्रुथि म्य पिख ।
रठहत भ नालमति अनहत चूय भ अरः
शंकरः ईतनै चि आर म्योनूय ॥ २ ॥
वुछथूय थप दिम्य दामनस रटये चि खोर
पकनः किन्ह दिमहय न कुनीचि ओरयोर ।
वन्है: शंकरः दोरिरः चोन किथ भ जरः
शंकरः ईतनै० ॥ ३ ॥
यचकाल वोतुम हृदयस म्य अरमान
कर हावक म्य आरतीस पनुन पान ।
मुख वुछन बापत अछि लजमच म्य दरः
शंकरः ईतनै० ॥ ४ ॥
क्या गछिय कम चि शंकरः च यद बोजख
अकिस्यूय वनस सन्मुख म्य रोजख ।
त्यलि भोज चलनम जन्मन हन्दि अरःसरः
शंकरः ईतनै० ॥ ५ ॥
भेकसन खभर हिन्य युद छु चोन व्यवहार
दुःखियन दुःख दार करुणा चोन कार ।
त्यली कुनः इवान शंकर- छुख च म्योन घरः
शंकरः ॥ ६ ॥
मज्ञ वति शंकरः भेकस भ प्योमुत
च्यानि यिनः भापत भ तारी गोमुत ।
यित जल मुख म्य हाव नतः चि रुस्त गोमुत भ भरः
शंकरः ईतनै८ ॥ ७ ॥

निवेदन

श्री जीयालाल जी सराफ जिनहों ने कश्मीर देश में सब से प्रथम कश्मीरी भाषा में संस्कृत पुस्तकों का अर्थ बनाकर भजन कीर्तन पाठ पोजा का आरंभ करके प्रवर्तन में लाया उन्ही के प्रधानता में श्री भवानी मण्डली २००० प्रति शनिवार रात को हारीपर्वत के स्थान पर भजन कीर्तन पोजा पाठ करती रहती है

श्री भवानी मण्डली ने लोगों के उपकार के लिये महिम्नःपार श्लोक तथा कश्मीरी भाषा में अर्थ पदार्थ सहित छपाने का प्रयतन किया ताकि कश्मीरी भाषा में महिम्नःपार हर घर में पोंचे श्रीमान सराफ ने जो मण्डली के मुख है सुविकार करके मण्डली को २००० कापी कापि छपाने का अधिकार धिया ताकि मण्डली इस की आमदनी धार्मिक कार्यों पर खरच करें

आषा है तमाम नर नारी हमारी मिहनथ से लाभ उठाये और और महिम्नःस्तोत्र के खरेदने में मण्डली की सहायता करे।

श्री भवानी मण्डली

Pioneer Press, 3rd Bridge, Srinagar